

ISSN 82349-1914

தேச இயல்

பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
International Journal

செப்டம்பர் 2025

மலர் - 12

இதழ்-09

செப்டம்பர் - 2025

பக்கம் - 12

இலவசம் - 0

ISSN : 2349 - 1914

தேட இதழ்

(பன்னாட்டு ஆய்விதழ்)

(TODAY ITHAZH-International Journal)

ஆசிரியர் - வெளியிடுபவர்

ரெ.பாபு

TODAY PUBLICATION

192, Bells Road, Chepauk,

Chennai-600 005

செ.நெ. : 044-28553797, செ.நெ. : 9840083738 Email: todaybabu@gmail.com, babu_today@yahoo.com

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. அப்துல்கலாமும் அமிழ்தத் தமிழும் - வெ. ராம்ராஜ்	5
2. முதுமொழிக்காஞ்சியின் யாப்பு - ப. திருஞானசம்பந்தம்	8
3. பெரியாரின் பார்வையில் தமிழிலக்கியங்கள் - ப. சீனிவாசன்	15
4. பட்டினப்பாலை நல்கும் விளம்பு நிலை மக்களின் வறுமை - க. திருப்பதி	20
5. சங்க இலக்கியங்களில் கணினித் தொழில்நுட்பவழி பனுவல்சார் பயன்பாடுகள் - பொ. மஞ்சபாஷினி	25
6. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு : தமிழில் அறிவியல் சிந்தனை - க. செந்தில் ராஜா	29
7. புதுக்கவிதையும் தவிர்க்க முடியாமையும் (எழுத்து - கவிதைச்சூழலை முன்வைத்து) - ச. அன்பு	33
8. பெயரெஞ்சுகிளவி - தொடரியல் அணுகுமுறை - க. சரவணன்	37
9. முப்பெரும் கவிமணிகளின் வாழ்வும் படைப்பும் - ஜா. பென்னிதாமஸ்	47
10. ஆவணங்கள் : சுவடிகள் - ருக்மிணிபரிணயம் - அ. ரேவதி	52
11. அகத்திணை - க. அனுராதா	57
12. சீர்திருத்தச் சிந்தனையில் வள்ளலாரும் பிறரும் - ஒப்பியல் பார்வை - ஏ. சீனிவாசன்	59
13. நாட்டுப்புறப் பாலியல் கதைகளில் விளிம்பு நிலை மக்கள் சித்தரிப்பு - ஆ. சின்னதுரை	66

14. பாரதியார் பாடல்களில் பெண் கல்வி
- ஜி. முல்லைக்கொடி 72
15. சோ. தர்மன் சிறுகதைகளில் கதை மாந்தர்களின் பண்பு
- ரெ.மோ. டில்லி முனைவர் & டி. தூர்காதேவி 75
16. பாரதியார் பாடல்களில் பன்முகப்பார்வை
- சா. பாலசுந்தரம் 80
17. ஒப்பாரிப் பாடல்களில் சாதிய வெளிப்பாடுகள்
- பெ. தேவி 83
18. பெரியாரின் பார்வை : பெண்ணியம்
- ப. கமலக்கண்ணன் 88
19. வாய்மொழி வழக்காறுகளில் கிடைக்கும் மருத்துவக் குறிப்புகள் - ஓர் ஆய்வு
- ச. கோகிலா 91

சோ. தர்மன் சிறுகதைகளில் கதை மாந்தர்களின் பண்பு

ரெ.மோ. டில்லி

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முனைவர் யு. தூர்காதேவி

உதவிப்பேராசிரியர் & நெறியாளர், தமிழ்த்துறை

வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சிநிறுவனம்

பல்லாவரம், சென்னை 117.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்க்கை முறைகளையும் அனுபவங்களையும் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துரைக்கிறார்கள். அப்படித்தான் படைப்பாளர்களும் தங்களுடைய வாழ்வியல் முறைகளைப் பற்றிய சிறுகதை, புதினம் போன்ற நூல்களின் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றனர். ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில் பொது வாழ்க்கை முறையை பின்பற்றி கூட்டமாக வாழும் மக்கள் தொகையை சமுதாயம் எனலாம். இதனால் சமுதாயத்தில் வாழக்கூடிய ஒவ்வொரு மனிதர்களும் சமுதாய உணர்வு என்ற எண்ணம் எல்லோரிடத்திலும் மேலோங்கி நிற்கும் சமுதாயத்தையும் அதில் வாழக்கூடிய பல்வேறு தரப்பட்ட மனிதர்களையும் அவர்களுடைய இன்ப துன்பங்களையும் அதற்கான தீர்வுகளையும் ஆராய்கின்ற வகையில் சிறுகதை முக்கிய பங்கு பெற்று வருகிறது. கதைகளில் வரும் கதை மாந்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனித்த பண்பு உண்டு. இத்தகைய போக்கு பல கதை மாந்தர்களின் சிறப்புகளை பற்றி தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

சோ.தர்மன் நீர்ப்பழி என்னும் சிறுகதையின் மூலம் சமுதாயத்தில் வாழக்கூடிய பல வகையான மனிதர்களின் குமறல்கள், வறுமை, வழிபாடு, சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, விவசாயம், கரிசல் மக்களின் நிலை, மனிதநேயம், கல்வி, பெண்களின் நிலை போன்றவற்றை எடுத்துரைத்துள்ளார். அது மட்டும் இல்லாமல் குடும்பங்களின் கூட்டமைப்பின் மூலம் படைப்பாளர் தன் சிந்தனையை சமுதாயம் என்னும் சொல்லால் தான் வாழும் பகுதியை கலைஞர் அப்படியே வெளிக்கொணந்துள்ளார். சமுதாயத்தில் காணும் மனிதர்களையும்

நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டு அவற்றை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் அவற்றை மிகவும் பாதித்த செய்திகளை தன்னுடைய சிந்தனையும் சேர்த்து கலை வடிவமாக ஆக்கியுள்ளார்.

சுப்புக்குட்டி

ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில் வறுமையின் பிடியில் சிக்கி தவிக்கின்றன. வறுமையின் காரணமாக குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. இதனால் குழந்தைகளின் கல்வி முழுமையாக பாதிக்கப்படுகிறது. அதேபோல் சுப்புக்குட்டி தன்னுடைய நிலத்திற்கு வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியாமல் தவிக்கிறார். அவருடைய பொண்டாட்டி வாயெல்லாம் பல்லாகவும், நகையில்லாத மூளியாகவும் கலயம் இல்லாத உறிச் சங்கிலியாய் தொங்குவதே பார்க்க வெறிச்சோடி சென்றது. சுப்புவின் மகன் மொட்டையன் வீட்டின் நிலைமையை அறிந்து பள்ளிக்கூடம் செல்வதில்லை. தான் வாங்கிய கடனுக்காக சோவென்னாவிடம் கூனி குறுகி நிற்கின்றான் சுப்புக்குட்டி. (விருவு ப.4) பிறகு ஒருநாள் சுப்புக்குட்டி தன்னுடைய விளை நிலத்தில் மனைவி மற்றும் மகனுடன் சென்று கடவுளை வழிபட்டு தன்னுடைய நிலத்தில் வேலை செய்து சிறிது சிறிதாக கடனை அடைத்து வருகிறார்.

சிவகாமி

இளம்பெண்ணான தங்கம்மாளின் மகள். மழையின் காரணமாக தீப்பெட்டி கம்பெனி வேலையில்லாத காரணத்தால் உணவுக்கு

செ. சிவ் பன்னாட்டி சூலிசுரூ

வழியில்லாமல் தவிக்கின்றனர். தங்கையார் வறுமையின் காரணமாக முதலாளியிடம் அட்வான்ஸ் வாங்கலாம் என கம்பெனிக்கு செல்கின்றார். ஆனால் முதலாளி இல்லாததால் போர்பெரியிடம் துத்தம் கலக்காத யாவை வாங்கி வந்தார். ஆனால் அவள் வருவதற்குள் பசியால் இருந்த சிவகாமினைய ஏற்கனவே வீட்டிலிருந்து துக்கம் கலந்த யாவை சாப்பிட்டு வாயில் நுரையுடன் இறந்து கிடந்தார். (சரம் ப.60) தினமும் வேலைக்குச் சென்றால் தான் உணவு வயிற்றை நிரப்ப முடியும் என நினைத்து வாழ்வு மனிதர்கள் இந்த அடைமையு காலம் விகவும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது. விவசாயம், திட்டெட்டத் தொழிற்சாலை, கட்டிடத் தொழில் செய்பவர்கள் முதலாளிகள் எல்லாத் தொழிலும் முடங்கிய போகும். கோடையில் சேமித்தால் தான் மழைக்காலத்தில் நிம்மதியாக வாழ முடியும். ஆனால், ஒருவேளை சோற்றுக்கே வழியில்லை என்னும்போது எப்படி சேமிக்க முடியும்.

"தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்" என்றான் பாதி இந்தநிலை மாற வேண்டும் வறுமை என்னும் கொடிய நோயை அகற்றப்பட வேண்டும்.

பொன்னுசாமி

வேலை தேடி மக்கள் ஊர் ஊராக அலைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன சாதி வந்து என்ன சோறு போடுவது என தெரியாத ஒரு சில மக்களால் தான் பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. பிறகு என்ன சாதியா சாதி சாதினு சாதியா இய்ய வந்து சோறு போடும். எந்த பயனாகளாவது நூலு கொழுத்த பயக சன்னட போட அந்தப் பெச்சைக் கேட்டுகிட்டு இந்த பயங்க ஊருக்குள்ள வா பஸ்க கொளுத்த பஸ் கொளுத்திட்டா சாதி பிரச்சனை முடியுமா? வெந்த கஞ்சிய குடிச்சிட்டு விதி வந்தா சாவய்னு இருக்குற நயக்கெல்லாம் என்ன சாதி வேண்டி கிடக்கு. (அப்பாவிகள் ப. 102) சாதிவெறியால் பேருந்து கொளுத்தியதும் ஊரே வெறிக்கோடியது இதனை அறிபாத பொன்னுசாமி கையில் மண்ணெண்ணெய் கொண்டு வந்ததால் இவர்தான் பண்ணை

எரித்தார் என்று அவரை காலம் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். இதை இது போன்ற அப்பாவிகள் மக்கள்தான் தண்டிக்கப்படுகின்றன. யாரோ செய்த தவறுக்கு ஒன்றும் அறிபாத அப்பாவிபாள பொன்னுசாமி இங்கு தண்டனை பெறுகிறார். சாதி வெறியால் ஒருவனை ஒருவர் வெட்டிக் கொள்வது ஒரு பக்கம் என்றால் இது போன்ற அப்பாவிகள் தண்டியது மறுபக்கமாக இருக்கிறது.

பூசாரி

முதலாளி சொல்ல மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடனர். தான் பூசாரியிடம் இந்த மாத்தில் தொங்குவது என்ன என்று கேட்டேன். இது வந்து முதலாளி இந்த ஊரைச் சுற்றியுள்ள மக்கள் அனைவரும் இங்கு வந்து சும்மிட்டு போனால் போதும் மறு மாசமே ஆடோ, மாடோ சினையாகிய போகும். அதேபோல கல்யாணம் ஆகி குழந்தை இல்லாதவர்க எத்தனைபோ பேரு இங்க வந்து பிறகு மறுமாசமே குழந்தையோடு வந்து மொட்டை போட்டு பொங்கல் வைத்துவிட்டு போறது உறுதி. அவ்வளவு துடிப்பான சாமி. பூசாரி சொன்னது யாதிரியே கல்யாணம் ஆகி நாற்பது வயதாகியும் குழந்தை இல்லாத எங்களுக்கு இய்ய வாரிக வளருது துளசி சாறு சாப்பிட்ட மறுமாசமே மொட்டைசாமி எங்களுக்கு வாய் கொடுத்துட்டாரு. இன்றைக்கும் வருசம் ஒரு தாம் அன்னதானம், குருபூஜை, பொங்கல், ஆட்டம் பாட்டம் என கோவிலுக்கு ஏகப் போகி போய்விட்டது. (கோணல்கள் ப. 107)

பாட்டி

பேருந்தில் பயணம் செய்கின்ற பாட்டி மற்றும் மகள், மருமகளுடன் ஆய்ந்த இரக்கத்தில் இருந்தன. இதனை அறிந்த பக்கத்துக்கீட்டுக்காரர் குழந்தையின் தலை ஊள்ளவோய் உட்கார்ந்திருந்த பெண்ணின் மடியில் இருந்தது. கால்கள் பேருந்து நடைப்பாதையோய் கிழவிக்கு இடது பக்கமும் உட்கார்ந்திருந்த பெண்ணின் மடியிலிருந்தது. இதை உற்று கவனித்திருந்த பக்கத்து கீட்டுக்காரர் கிழவியிடம் பேச்சை கொடுக்க ஆய்மித்தார். குழந்தை வாயால் வகுத்தார்

குட ிதழ் (பன்னாட்டு ஆ்விதழ்)

போச்சு சரின்னு ஆஸ்பத்திரிக்கு போய் சேர்த்தோம். ரெண்டு பாட்டில் குளுக்கோஸ் ஏத்தியும் புள்ள நாளா தெளிச்சி குடுத்திருச்சி கூட வந்த மகனும் மத்த ஆம்பளைங்களும் காலையில் வரேன்னு போயிட்டாங்க ராத்திரி பாருங்க ஜன்னி மாதிரி வந்து வெட்டி வெட்டி இழுத்து ஒரே வீச்சு புள்ள சுருட்டிச்சு சிறிது நேரத்தில் இறந்துவிட்டது.(குருத்து ப. 80) இருவரும் பேசிக்கொண்டே வந்தனர்.கிழவி இறங்குமிடம் வந்தவுடன் குழந்தையின் தலையை ஆட விடாமல் இருகிபிடித்து இறங்கினர். மூன்று பெண்களும் காட்டின் வழியாக தனது இறந்த குழந்தையை உடலை எடுத்துக் கொண்டு செல்கிறனர். அவர்களுக்கு துணையாக அய்யாவும் செல்கிறார்.முன் பின் தெரியாத ஒருவர் தன்னுடைய பயண நேரத்தில் தன்னை பாதித்த நிகழ்வை பற்றி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

குருஸ்

மதம் என்னும் ஜாதி வெறி, சண்டை, மூடநம்பிக்கை தீண்டாமை போன்றவற்றையே குருஸ் முழுவதும் எதிர்க்கிறார். முச்சந்தியம்மன் கோயில் திருவிழா இன்னும் நான்கு நாட்களில் நடைபெறுகிறது. ஆனால் முத்துப்பேச்சியின் கணவன் இறந்து விடுகிறார். மேலக்குடியில் கட்டமொழி வாங்குவது என்பது சுலபமல்ல. ஏனெனில் அந்த ஊரில் தவறு செய்திருந்தால் அவர்கள் மொழி வைக்க மாட்டார்கள்.இதையெல்லாம் தெரியாத குருஸ் கோவணம் கட்டி வேலைக்கு செல்லும் போது அங்கு இருப்பவர்கள் அவரை பார்த்து சிரிக்கிறார்கள். அதற்கு அவன் எங்கப்பன் பழனி முருகன் கோவணத்துடன் தான் இருக்கிறார். (மனிதம் ப.34) எனக்கு என்ன இருக்கு அப்படின்னு தோளில் ஏர்க்கலப்பை கொண்டு சென்று புறப்பட்டான். அப்போது தவறுதலாக கஞ்சியை ஐயர் மேல் கொட்டினார்.உடனே ஐயர் பஞ்சாயத்தை கூட்டி குருஸுக்கு தண்டனை வழங்கினர். மக்கள் சாதி வெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டாலும் குருஸின் செயலால் மக்கள் அனைவரும் நல்ல முறையில் ஒன்று சேர்ந்து வாழ ஆரம்பித்தார்கள்.

மாரியம்மாள்

மாரியம்மாள் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் வேலைச் செய்து வருகிறாள். தன்னுடைய நிலைமையை அறிந்து மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் பார்க்க வருகிறாள். கருப்பசாமிக்கும், மாரியம்மாளுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. கிராமத்தில் இன்னும் பெருமளவில் தெருக்களில் சீரியல் லைட்டு போட்டு கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தி தாய்மாமன் சீர் கொண்டு வருகின்றன. பரிசுபொருள், வெற்றிலைக் கட்டு போன்றவை நம் பாரம்பரியத்திற்கு ஏற்ற முறையில் நாட்டாமை தலைமையில் திருமணம் நடந்தது. எத்தனையோ கனவுகளோடு வந்த மாரியம்மாள் தன் மாமனார் வாங்கிய கடனுக்காக மீண்டும் கம்பெனிக்கு செல்கின்றாள் (அடமானம் ப.59.) ஒரு பெண் எத்தனை கனவோடு திருமண வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகிறாள். சிலருக்கு நல்ல முறையில் தான் அமைகிறது. பல பேருக்கு போராட்ட வாழ்க்கை அமைகிறது.

செவிலியர் (நர்ஸ்)

மருத்துவமனையின் இரவு நேரத்தில் ஆறுமுகம் என்ற நபர் சிகிச்சை பெறுவதற்காக வருகிறார். அவர் கை, கால்கள் முழுவதும் அடிபட்டு இருப்பதால் செவிலியர்கள் அவரை மருத்துவமனையில் அனுமதிக்க வில்லை.பிறகு மருத்துவரை சந்தித்து மருத்துவமனையில் அனுமதி பெறுகிறார். அவருக்கு இரண்டு காவலர்கள் துணையாக இருந்தன. மறுநாள் காலையில் தேவதை போல ஒரு செவிலியர் வந்தாள். (சிகிச்சை ப 437) அவளுடைய அன்பும் அரவணைப்பையும் பார்த்து ஆறுமுகத்தை நல்ல வழிப்படுத்தினார். ஒருநாள் தனது பக்கத்து இருந்த பெண்ணின் கதையைக் கேட்டு தன் திருமணத்திற்காக வாங்கிய நகைகளை ஒருவர் திருடிச் சென்று விட்டதாகவும் அதனால் மன உளைச்சலில் மருந்து குடித்து மருத்துவமனையில் உள்ளதாகவும் கூறினார். இதுவரை ஆறுமுகம் திருடிய அனைத்து பொருட்களையும் செவிலியரின் டிபன் பாக்கலில் வைத்து விட்டு இதை அப்பெண்ணிடம் ஒப்படைக்கவும்.

சூட கிதழ் (பன்னாட்டு ஆய்விதழ்)

பணத்தை இறந்து பிறகும் திருப்பித் தர வேண்டும் என்ற எண்ணம் வெயிலாச்சியின் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்தது.

வேலுச்சாமி

பாண்டவர்மங்கலம் வேலுச்சாமி என்றால் அனைவரும் அறிந்தது ஏனென்றால் அவர் செய்யும் தொழில் சாராயம் காய்ச்சுவது ஆகும். (தழும்பு 180) காவலர்கள் ஒருநாள் தன் மனைவியான சின்ன மாடத்தியை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விசாரித்தனர். இதனால் மனமுடைந்த வேலுச்சாமி இந்த தொழிலை விட்டுவிட்டு வேறு தொழில் செய்ய வேண்டும் என உறுதி பூண்டார். பிறகு அருவாள், உளி போன்ற பொருட்களை பழுக்க காச்சி கூர் தீட்டி சந்தையில் விற்று வந்தார். சின்ன மாடத்தை இப்போது தான் மிகவும் சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்.

வீரபத்திரிள்ளை

முப்பது ஆண்டுகால அரசு ஊழியர் வாழ்க்கை சோதனைகளும் வேதனைகளும் உள்ளடக்கியது. வீரபத்திரன் பிள்ளைக்கு உடல்நிலை சரியில்லதால் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். (விசாரம் ப.164) பல ஆய்வு, பரிசோதனைகளை மேற்கொண்டனர். இவருக்கு மூலம் என்பது தெரிய வந்தது சித்த வைத்திய முறையில் சுந்தர கணபதியே அணுகினார். மருத்துவம் உங்கள் மனைவியின் கர்ப்பை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை உடனே அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினார். வீரபத்திரன் தன்னுடைய மூன்று வருட சர்வீசையும் விட்டு அந்த வேலை தன்னுடைய மகன் பொன்மாடனுக்கு வாங்கி தருகிறார்.

பொன்மாடனுக்கு பணி அளித்த தந்தையின் செயல் மிகவும் அருமை எனலாம்.

விஜி

மிதிவண்டியை ஒட்டி செல்லும்போது எதிர்பாராத விதமாக அடிபட்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டான் விஜி. மருத்துவமனையில் இருந்து பல பரிசோதனைகளை செய்தனர். நானும் என் மனைவியை மருத்துவமனையில் உள்ள விநாயகரை வழிபட்டு, தன்னுடைய மகனுக்கு குணமாக வேண்டும்.என்றும் தூங்குவதற்கு முன் புதிய புதிய கதைகளை சொல்லுவேன்.(மருந்து ப 470) மருத்துவமனையில் தன் மகனின் நிலையை கண்டு இருவரும் வருந்தினர்.மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு மகனை நிலை சிறிது முன்னேற்றம் அடைந்தது.என்னுடைய பாட்டி முத்தம்மாள் முந்தானையில் முடித்து வைத்திருந்த விபூதியை நெற்றியில் வைத்து பூசினாள் பிறகு என்னுடைய மகன் சிறிது சிறிதாக குணமடைந்தான்.

கரிசல் நில மக்களின் வாழ்க்கை முறையை சிறுகதையின் வாயிலாக ஒவ்வொரு கதை மாந்தர்களுடைய பண்புகளையும் ஆசிரியர் எடுத்துரைத்துள்ளார். பிறப்பால் உயர்ந்தோர்,தாழ்ந்தோர் என்ற வேறுபாடு இன்றி அனைவரும் சமம் என்ற உணர்வு ஏற்பட வேண்டும். போட்டி நிறைந்த இவ்வுலகில் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்னால் முடிந்த வரைக்கும் பிறருக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. சோ.தர்மன் :நீர்ப்பழி 68 சிறுகதைகள்; அடையாளம் பதிப்பகம், 2020.